

Expedient 316/22

El Consell Tributari, en sessió de 13 d'octubre de 2022, ha aprovat el següent informe:

“El Consell Tributari, en sessió de 13 d'octubre de 2022, de conformitat amb l'article 47.1.b) de la Llei 1/2006, de 13 de març, reguladora del règim especial del municipi de Barcelona i l'article 2.1.b) del seu Reglament orgànic, emet informe relatiu a la proposta realitzada per la Gerència de Pressupostos i Hisenda sobre la modificació de l'Ordenança fiscal 1.2, reguladora de l'Impost sobre vehicles de tracció mecànica (des d'ara, OF). La sol·licitud d'emissió d'informe de data 7 de setembre de 2022 acompanya el següent document: (i) proposta de modificació.

L'examen que realitza el Consell Tributari sobre les ordenances reguladores dels ingressos de dret públic, així com sobre qualsevol altra disposició de caràcter general, relativa totalment o parcialment als ingressos de dret públic, es limita a l'anàlisi jurídica dels textos normatius continguts a l'expedient.

INFORME

I.- Introducció

La modificació que se sotmet a informe del Consell Tributari correspon a l'Ordenança fiscal 1.2, relativa a l'Impost sobre vehicles de tracció mecànica (en endavant, IVTM).

La modificació es realitza, exclusivament, en l'article 5è, relatiu a la quota de l'impost, i consisteix en afegir al seu punt 11 una precisió segons la qual es consideren com a turismes els vehicles habitatge i en introduir un nou punt 13 amb la previsió que *“els vehicles especials es consideraran com a tractors”*.

II.- Sobre la legalitat del projecte normatiu

El procediment per a la modificació de l'OF 1.2, reguladora de l'Impost sobre vehicles de tracció mecànica, haurà d'ajustar-se a les previsions contingudes als articles 15 a 19 del RDL 2/2004, de 5 de març, Text refós de la llei reguladora de les hisendes locals (en endavant, TRLRHL) i l'expedient haurà de contenir tota la documentació exigida per la normativa aplicable, incloent-hi el preceptiu informe econòmic-financer que valori les conseqüències pressupostàries derivades de l'aprovació de l'Ordenança.

Sense perjudici del que s'ha afirmat, el Consell Tributari realitza les següents precisions i observacions a la proposta normativa que se li sotmet a informe:

III.- Observacions

La proposta d'ordenança fiscal modifica el seu article 5è, que deriva del quadre contingut en l'article 95 del RDL 2/2004, de 5 de març, relatiu a les tarifes de les impost. La modificació proposada és la següent:

11. Els vehicles tot terreny i els vehicles habitatge es consideraran com a turismes.

13. Els vehicles especials es consideraran com a tractors.

L'art. 95 del TRLRHL determina que l'impost sobre vehicles de tracció mecànica s'exigirà d'acord amb el quadre de tarifes contingut en aquest precepte, en què es contemplen les quotes de l'esmentat tribut en relació a sis categories de vehicles: a) Turismes, b) Autobusos, c) Camions, d) Tractors, e) Remolcs i semiremolcs arrossegats per vehicles de tracció mecànica i f) Ciclomotors i les motocicletes.

El paràgraf tercer de la norma referida assenyala que *“Reglamentariamente se determinará el concepto de las diversas clases de vehículos y las reglas para la aplicación de las tarifas”*. El desplegament reglamentari es va produir pel Reial decret 1576/1989, de 22 de desembre, pel qual es dicten normes per a l'aplicació de l'IVTM, però respecte al concepte de les diverses classes de vehicles, es remet a l'Ordre de 16 de juliol de 1984, derogada i substituïda, a aquests efectes, pel Reial decret 2822/1998 (en aquest sentit es pronuncia la consulta de la DGT, de data 18/09/2001, núm. 1693-01).

Consell Tributari

Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

La normativa reglamentària de l'Estat referida no estableix cap previsió o equivalència entre les classes de vehicles que conté i les diferents tarifes de l'impost i, per tant, podríem dir que ens trobem davant un vuit normatiu. L'ordenació reglamentària de la gestió de qualsevol ingrés públic local és necessària per concretar els supòsits i les regles específiques per aplicar-los correctament. Les normes constitucionals i legals atribueixen potestats normatives als ajuntaments per organitzar jurídicament els tributs locals tant en els aspectes materials com els que s'inclouen en la seva aplicació. L'expressió màxima de l'atribució d'aquestes potestats jurídiques són les Ordenances fiscals a través de les quals es manifesta la d'establir el sistema tributari, del que són titulars, mitjançant l'ordenació jurídica dels tributs en particular i de com es fan efectius. Així es reconeix expressament en l'article 106 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del règim local del qual en el número dos s'especifica que:

“La potestad reglamentaria de las entidades locales en materia tributaria se ejercerá a través de ordenanzas fiscales reguladoras de sus tributos propios y de ordenanzas generales de gestión, recaudación e inspección. Las corporaciones locales podrán emanar disposiciones interpretativas y aclaratorias de las mismas.”

Al respecte, l'article 12 del TRLRHL disposa que:

"1. La gestión, liquidación, inspección y recaudación de los tributos locales se realizará de acuerdo con lo prevenido en la Ley General Tributaria y en las demás leyes del Estado reguladoras de la materia, así como en las disposiciones dictadas para su desarrollo.

2. A través de sus ordenanzas fiscales las entidades locales podrán adaptar la normativa a que se refiere el apartado anterior al régimen de organización y funcionamiento interno propio de cada una de ellas, sin que tal adaptación pueda contravenir el contenido material de dicha normativa."

En aquest sentit, l'apartat 3 de la disposició addicional quarta de la LGT, que regula les normes relatives a les hisendes locals, estableix que:

"3. Las entidades locales, dentro del ámbito de sus competencias, podrán desarrollar lo dispuesto en esta ley mediante la aprobación de las correspondientes ordenanzas fiscales."

L'article 15.3 del mateix text legal estableix:

"3. Asimismo, las entidades locales ejercerán la potestad reglamentaria a que se refiere el apartado 2 del artículo 12 de esta Ley, bien en las ordenanzas fiscales reguladoras de los distintos tributos locales, bien mediante la aprobación de ordenanzas fiscales específicamente reguladoras de la gestión, liquidación, inspección y recaudación de los tributos locales".

Aquestes previsions legals emparen la proposta de modificació de l'ordenança fiscal, ja que l'article 15.3 del text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, preveu que *"les entitats locals exerciran la potestat reglamentària a què fa referència l'apartat 2 de l'article 12 d'aquesta llei, bé a les ordenances fiscals reguladores dels diferents tributs locals, bé mitjançant l'aprovació d'ordenances fiscals específicament reguladores de la gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs locals"* i conforme a l'apartat 2 de l'article 12 TLRHL, al qual es remet l'abans transcrit, en relació amb l'apartat 1 del mateix article 12, les entitats locals poden adaptar a través de les seves ordenances fiscals el que preveu la Llei general tributària, a les altres lleis de l'Estat reguladores de la gestió, liquidació, inspecció i recaptació tributària així com en les disposicions dictades per al seu desenvolupament, al règim d'organització i funcionament intern propi de cadascuna d'elles, amb l'obvi límit que aquesta adaptació no contravingui el contingut material de la normativa esmentada.

A efectes de les tarifes de l'impost, el projecte d'Ordenança fiscal proposa l'equiparació, només a efectes de l'impost, lògicament, dels vehicles habitatge als turismes i la dels vehicles especials als tractors. Al respecte, el Consell Tributari realitza les consideracions següents:

1r. El "vehicle habitatge" apareix recollit a l'annex II del Reglament de Vehicles, Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, lletra C, en classificar els vehicles per *"Criterios de utilización"* i es concep com a vehicle condicionat per ser utilitzat com a habitatge. A l'Annex II, lletra A, de l'esmentat Reglament, es recullen les *"Definiciones"* de les *"autocaravanas"* i de les *"caravanas"* i, totes dues, constitueixen tipologies de vehicles habitatge diferents.

Així les coses, per una banda, les autocaravanes són un tipus de *“vehículos construidos con propósito especial, incluyendo alojamiento vivienda y conteniendo, al menos, el equipo siguiente: asientos y mesa, camas o literas que puedan ser convertidos en asientos, cocina y armarios o similares. Este equipo estará rígidamente fijado al compartimento vivienda: los asientos y la mesa pueden ser diseñados para ser desmontados fácilmente”*. Per altra banda, les caravanes són un tipus de vehicle habitatge consistent en *“remolque o semirremolque concebido y acondicionado para ser utilizado como vivienda móvil, permitiéndose el uso de su habitáculo cuando el vehículo se encuentra estacionado”*.

D'altra banda, també cal considerar la possibilitat que existeix d'adaptar com a habitatges determinats tipus de vehicles.

Aquesta diferenciació conceptual que realitza el reglament de vehicles aconsella que l'ordenança fiscal diferenciï clarament les diferents categories de vehicles habitatge i no les inclogui, per generalització, en una única categoria.

Així les coses, respecte a la possibilitat de considerar com a turismes tots els “vehicles habitatge” caldria extreure, per les raons que seguidament s'exposaran, a les caravanes.

En efecte, la consideració, a efectes fiscals, de les autocaravanes i els vehicles adaptats a habitatge com a turismes, davant la manca d'una regulació reglamentària específica, pot fonamentar-se en que, la seva finalitat específica de servir d'habitatge o allotjament, s'afegeix i és compatible amb el seu ús bàsic i essencial que és el transport de persones, propi dels turismes. En conseqüència, a efectes de la tributació en l'IVTM ha de prevaldre el component de la tracció mecànica (CVF) per al transport de persones, caracterització típica, com s'ha dit, dels turismes.

En canvi, respecte a les caravanes, el mateix Annex II del Reial decret 2822/1998, després de definir el remolc com a vehicle no autopropulsat dissenyat i concebut per ser remolcat per un vehicle de motor, i el semiremolc com a vehicle no autopropulsat dissenyat i concebut per ser acoblat a un automòbil, sobre el qual reposarà part del mateix, transferint-li una part substancial de la seva massa; defineix la caravana com a remolc o semiremolc concebut i condicionat per ser utilitzat com a habitatge mòbil, i es permet l'ús del seu habitacle quan el

vehicle es troba estacionat. Per tant s'han d'incloure a la categoria e) de l'art. 95 del TR LRHL que recull els remolcs i semiremolcs arrossegats per vehicles de tracció mecànica, -que ja tenen, aquests, el seu règim fiscal, normalment com a turismes- de manera que tributarien en funció de la càrrega útil.

2n. Finalment, a efectes de tarificació tampoc resulta encertada la consideració dels vehicles especials com a tractors. Aquesta categorització, com veurem, és massa àmplia i pot ocasionar disfuncions.

Efectivament, el reglament de vehicles conté a l'Annex II, lletra A, la definició de vehicle especial. Així, conceptualment, el vehicle especial es defineix com un tipus de "vehículo, autopropulsado o remolcado, concebido y construido para realizar obras o servicios determinados y que, por sus características, está exceptuado de cumplir alguna de las condiciones técnicas exigidas en este Reglamento o sobrepasa permanentemente los límites establecidos en el mismo para masas o dimensiones, así como la maquinaria agrícola y sus remolques". També refereix aquesta norma els conceptes de "tractor camión", "tractor agrícola", "tractor carro", "tractor de obres" i "tractor de servicios", caracteritzant-se tots ells per ser "vehículos especiales autopropulsados"; és a dir, cap d'aquests vehicles ha estat concebut per ser remolcat i, segons la definició legal abans transcrita de vehicle especial, els remolcs també són vehicles especials. En definitiva, no tots els vehicles especials han de ser tractors (que al ser autopropulsats tributen per potència fiscal). Així, per exemple, els remolcs agrícoles, segons la proposta, també tindrien la consideració de vehicles especials, però en canvi han estat concebuts per ser arrossegats per un tractor i, per tant, no essent autopropulsats no és possible que tributin per potència fiscal. En conseqüència, la seva categorització fiscal hauria de ser una altra, com la de tributar per càrrega útil.

IV.- Conclusió

Un cop considerades les observacions realitzades i tinguts en compte, especialment, els advertiments assenyalats en l'apartat d'Observacions, pot continuar la tramitació de l'ordenança projectada.”

El Secretari del Consell Tributari

PEDRO JAVIER
MORALES
MONTROYA -
DNI
(AUT)

Signat digitalment
per PEDRO JAVIER
MORALES
MONTROYA - DNI
Data: 2022.10.13
12:37:34 +02'00'